27/08/2023

Γέρων Γαβριήλ: Έμεινε επτά ημέρες άφαντος από τα μάτια του κακοποιού

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Άλλος ενάρετος και ευλαβής γέρων εις την Ιεράν αυτήν Σκήτιν ήτο ο γέρων Γαβριήλ, αντάξιος της θείας σκέπης και προνοίας. Ούτος έζησεν εις την πλησίον του Κυριακού καλύβην του Αγίου Χαραλάμπους, επιμελητής ακριβέστατος της πνευματικής εργασίας της νήψεως.

Τον μακάριον αυτόν γέροντα υποπτέφθη κάποιος κακοποιός ότι θα είχε χρήματα και παραμόνευε κάθε νύχτα κεκρυμμένος εις την αυλήν, διά να εξέλθη ο γέρων και να του επιτεθή απαιτών τον θησαυρόν.

Όπως όμως εδιηγήθη ακολούθως ο κακοποιος, παρέμεινε παρακολουθών τον γέροντα επί επτά ημέρας και δεν αντελήφθη καμμίαν του κίνησιν, οπότε απελπισθείς ηθέλησε να διαπιστώση εάν ούτως ο γέρων απουσίαζε.

Έκρουσε τότε την θύραν της καλύβης. Ο γέρων αμέσως του ήνοιξε, τον εκάλεσε να εισέλθη και τον ηρώτησεν από πού είναι και τι ζητεί.

Ο κακοποιός, αφού εκοίταξεν ολίγον τον γέροντα, τον ηρώτησεν αν απουσίαζε και

πόσον.

Ο γέρων του απήντησε με την φυσικήν απλότητά του ότι ούτε απουσίαζεν ούτε είχε συνήθειαν να φεύγη από την καλύβην του.

Μένων εις απορίαν ο ξένος τον ερωτά πάλιν: *«Ούτε έξω βγαίνεις, γέροντα, στην αυλή σου»;*
«Δυστυχώς συχνά βγαίνω, παιδί μου, διότι το αποχωρητήριόν μου είναι έξω από την καλύβην και παρ όλον που κρυώνω τον χειμώνα είμαι αναγκασμένος να βγαίνω και μάλιστα λόγω του γήρατός μου συχνά», και του έδειξεν αφού ήταν αντίκρυ, από το ανοιχτό μέρος, τον τόπον εις τον οποίον επήγαινε.

Τότε είδε ο κακόβουλος επισκέπτης ότι πλησίον του τόπου όπου εκρύπτετο ήτο το μέρος εις το οποίον ο γέρων εσύχναζε και όμως εις όλον το επταήμερον ποτέ δεν τον αντελήφθη.

Το γεγονός αυτό εξέπληξε και συνέτριψε ταυτοχρόνως την σκληράν καρδίαν του ληστού και συγκεκινημένος ωμολόγησε μετά δακρύων εις τον γέροντα τον σκοπόν και την ιδιότητά του, ζητών συγχώρησιν.

Ο καλοκάγαθος γέρων ευχαριστών και δοξάζων την σκέπουσαν πρόνοιαν της **Κυρίας Θεοτόκου,** μιμούμενος τον αγαθόν του Δεσπότην, συνεχώρησε τον κακοποιόν και τον ενουθέτησεν εις τον δρόμον της αληθούς μετανοίας, διά την σωτηρίαν του.

Τόσον δε πολύ επέδρασε το γεγονός αυτό εις την ψυχήν του ληστού ώστε δεν ηθέλησε να φύγη πλέον εις τον κόσμον, αλλά παρέμεινε και υπετάχθη εις τον γέροντα και ηξιώθη του μοναχικού σχήματος, αγωνιζόμενος εις τον στίβον της μετανοίας· όπου και ετελειώθη εν Κυρίω ως δόκιμος μοναχός.

Από το βιβλίο του Γέροντα Ιωσήφ Βατοπαιδινού, «Οσίων μορφών αναμνήσεις» της σειράς «Ψυχωφελή Βατοπαιδινά 4» των εκδόσεων της Ιεράς Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου Αγίου Όρους.

Πηγή: pemptousia.gr / Επιμέλεια, Στέλιος Κούκος / Χαρακτικό Παντελή Ζερβού.